

CRÒNICA LEGISLATIVA DE LA UNIÓ EUROPEA

Any 2013

Narcís Mir i Sala*

- *L'ordre en què apareixen les disposicions citades és el de la seva publicació al Diari Oficial de la Unió Europea (DOUE)*
- *Les sigles EEE corresponen a l'Espai Econòmic Europeu, àrea d'integració comercial que associa en un únic mercat interior la UE amb Noruega, Islàndia i Liechtenstein*

[Reglament \(UE\) núm. 216/2013 del Consell, de 7 de març de 2013, sobre la publicació electrònica del Diari Oficial de la Unió Europea](#)

(DOUE núm. L 69 de 13.3.2013, pàg. 1)

En virtut d'aquest reglament, només la versió electrònica del Diari Oficial la Unió Europea es considerarà autèntica i produirà efectes jurídics. D'acord amb el seu article 1.1, es publicarà en les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea. Quant a la versió impresa, tal com preveu l'article 3 del reglament, només es publicarà quan tècnicament no sigui possible fer-ho en versió electrònica a causa d'una pertorbació imprevisible i excepcional del sistema informàtic de l'Oficina de Publicacions. En aquests casos la versió impresa es considerarà autèntica i produirà efectes jurídics.

[Decisió de la Comissió, de 4 de març de 2013, per la qual s'estableix la Guia de l'usuari en la qual figuren els passos necessaris per participar a l'EMAS d'acord amb el Reglament \(CE\) núm. 1221/2009 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals \(EMAS\) \[notificada amb el número C \(2013\) 1114\]](#)

(DOUE núm. L 76 de 19.3.2013, pàg. 1)

D'acord amb el que preveu l'annex corresponent d'aquesta decisió (Capítol IV, punt 2.5.2.), la sol·licitud d'inscripció en el registre de l'organització que s'aculli al reglament EMAS, s'haurà de fer en la llengua oficial de l'estat membre on aquesta organització demani el registre.

[Reglament \(UE\) núm. 524/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, sobre resolució de litigis en línia en matèria de consum i pel qual es modifica el Reglament \(CE\) núm. 2006/2004 i la Directiva 2009/22/CE](#)

(DOUE núm. L 165, de 18.6.2013, pàg. 1).

* Narcís Mir i Sala, responsable de seguiment normatiu i desenvolupament estatutari en afers UE. Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea.

Citació recomanada: MIR I SALA, Narcís. «Crònica legislativa de la Unió Europea. Any 2013», *Revista de Llengua i Dret*, núm. 61, 2014, p. 198-205. DOI: [10.2436/20.8030.02.65](https://doi.org/10.2436/20.8030.02.65)

L'objectiu del present reglament és crear una plataforma de resolució de litigis en línia en l'àmbit de la Unió. En aquest sentit, l'article 5.2 del reglament assenyalava que aquesta plataforma serà un lloc d'internet al qual s'hi podrà accedir de forma electrònica i gratuïta en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea. D'altra banda, el seu article 9, dedicat a la tramitació i transmissió de reclamacions preveu, en l'apartat 3, que en rebre un formulari de reclamació, la plataforma de resolució de litigis en línia transmetrà la reclamació a la part reclamada en una de les llengües oficials de les institucions de la Unió per la qual hagi optat aquesta part.

[Directiva 2013/11/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum i per la qual es modifica el Reglament \(CE\) núm. 2006/2004 i la Directiva 2009/22/CE \(Directiva sobre resolució alternativa de litigis en matèria de consum\)](#)

(DOUE núm. L 165, de 18.6.2013, pàg. 63)

L'article 7.1, h d'aquesta directiva disposa que els estats membres hauran de vetllar perquè les entitats de resolució alternativa de litigis en matèria de consum posin a disposició del públic en el seu lloc web informació clara i fàcilment comprensible sobre les llengües en les quals puguin presentar-se les reclamacions i en les quals es desenvolupa el procediment de resolució alternativa.

[Modificació del Reglament de procediment del Tribunal de Justícia](#)

(DOUE núm. L 173, de 26.6.2013, pàg. 65)

[Modificació del Reglament de procediment del Tribunal General](#)

(DOUE núm. L 173, de 26.6.2013, pàg. 66)

A partir de l'1 de juliol de 2013, amb l'entrada en vigor del corresponent Tractat d'Adhesió, la República de Croàcia es va convertir en el 28è estat membre de la Unió.

A partir d'aquest moment, i per mitjà de la modificació de l'article 55.1 del Tractat de la Unió Europea, la llengua croata té, per tant, la consideració de llengua dels tractats, és a dir, de llengua en la qual el Tractat de la Unió Europea i el Tractat de Funcionament de la Unió Europea, i també el Tractat de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, tenen valor autèntic.

Cal recordar en aquest sentit que, d'acord amb allò que preveu l'article 20.2 d del Tractat de Funcionament de la Unió Europea i 41.4 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, la consideració de llengua dels tractats és la condició necessària perquè els ciutadans d'un estat membre puguin adreçar-se a les institucions i òrgans en aquesta llengua i tenir dret a rebre una resposta en aquesta mateixa llengua.

D'altra banda, i d'acord amb l'Acta d'adhesió, que recull la corresponent modificació de l'article 1 del Reglament 1/1958, que conté els principis bàsics del sistema jurídicolingüístic de la Unió, el croata ha adquirit la consideració de llengua oficial i de treball de les institucions de la Unió Europea. Amb aquestes previsions, per tant, la Unió Europea ha passat a tenir 24 llengües oficials i de treball de les seves institucions.

Conseqüentment amb tot això, les dues jurisdiccions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, és a dir, el Tribunal de Justícia i el Tribunal General, han modificat els seus respectius reglaments interns per incorporar la llengua croata com a llengua de procediment de tots dos tribunals (Article 36 en el cas del reglament del Tribunal de Justícia, i article 35 en el cas del reglament del Tribunal General).

[Acord sobre un Tribunal unificat de patents](#)

(DOUE núm. C 175, de 20.6.2013, pàg. 1)

En virtut d'aquest Acord els estats membres de la Unió Europea, llevat d'Espanya, han creat un Tribunal de Patents per a la resolució dels litigis relatius a les patents europees i a les patents europees amb efecte unitari. El capítol II de la Part III de l'Acord es dedica íntegrament a les qüestions relatives a determinar quina haurà de ser la llengua de procediment davant del Tribunal de Primera Instància i davant del Tribunal

d'Apel·lació (articles 49 i 50, respectivament) i a resoldre encara algunes altres qüestions vinculades a la traducció i la interpretació en el decurs de les diferents fases del procediment. Cal recordar que, en primer terme, les llengües de procediment en aquestes jurisdiccions ho seran l'anglès, el francès i l'alemany, per bé que en ocasions podran ser-ho també les llengües de l'estat membre contractant segons que es desprengui de determinades circumstàncies vinculades a la pròpia organització administrativa del Tribunal.

Igualment, l'article 77 de l'Acord assenyala que les resolucions i ordres del tribunal es redactaran també en la llengua de procediment establerta.

D'altra banda, cal indicar que, d'acord amb allò que preveu el seu article 88.1, l'Acord està redactat en un exemplar únic en llengües alemanya, francesa i anglesa, essent autèntic en tots aquests textos. Aquest mateix article, en el seu apartat 2, disposa també que els textos de l'Acord redactats en les llengües oficials dels estats membres contractants distintes de les anteriors es consideraran textos oficials únicament si han estat aprovats pel Comitè administratiu i que, en cas que sorgeixi alguna discrepància, prevaldran els redactats en les llengües alemanya francesa o anglesa, que són les oficials de l'Oficina Europea de Patents.

Cal recordar novament, però, que Espanya no és estat membre contractant de l'Acord, per la raó que manté una reserva fonamental sobre el règim de la patent unificada europea per qüestions de naturalesa lingüística relacionades amb el tractament de la llengua castellana.

Cal assenyalar també, finalment, que l'annex I de l'Acord, dedicat a l'Estatut del Tribunal, determina que els jutges hauran de tenir bons coneixements almenys d'una llengua oficial de l'Oficina Europea de Patents —anglès, francès i alemany— (article 2.2) i també que les sol·licituds dirigides al President del Tribunal de Primera instància per a l'assignació d'un jutge de la Reserva de jutges haurà d'indicar, entre d'altres aspectes, la llengua oficial de l'Oficina Europea de Patents que utilitzen els jutges de la sala i la llengua de procediments.

[Reglament \(UE\) núm. 576/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companyia i pel qual es deroga el Reglament \(CE\) núm. 998/2003](#)

(DOUE núm. L 178, de 28.6.2013, pàg. 1)

Diverses disposicions d'aquest reglament faculden la Comissió Europea perquè pugui adoptar mesures uniformes, denominades actes d'execució, respecte del format, la presentació i les llengües de les declaracions, documents i certificats que s'han de firmar en ocasió del desplaçament sense ànim comercial d'animals de companyia. Concretament aquestes mesures es contenen en els articles 7.3, 11.4, 21.2, 25.2, 28.2 i 30.2. Atès que les disposicions indicades únicament habiliten la Comissió perquè adopti aquestes mesures, no s'hi esmenta en quines llengües es podrà dur a terme tota aquesta documentació. Tanmateix, i d'acord amb el criteri seguit fins ara per la Comissió en matèria lingüística, molt probablement es podran redactar únicament en les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea.

[Directiva 2013/29/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització d'articles pirotècnics \(versió refosa\)](#)

(DOUE núm. L 178, de 28.6.2013, pàg. 27)

Un dels aspectes rellevants de la present directiva és la regulació de les obligacions de tipus lingüístic que s'estableix en matèria de productes pirotècnics per part de fabricants, importadors i distribuïdors. En la majoria de supòsits, el criteri predominant establert per la directiva és el d'utilitzar sempre una llengua fàcilment comprensible per als consumidors finals i les autoritats de vigilància del mercat. Aquest és el cas, en relació als fabricants, de les dades de contacte que hauran de facilitar (art 8.6), de les instruccions i la informació relativa a la seguretat (art. 8.7) o de la informació que l'autoritat nacional competent els pugui demanar per demostrar la conformitat de l'article pirotècnic amb la directiva (art. 8.9).

En aquest mateix ordre d'obligacions per als fabricants, també s'hi preveu que l'etiquetatge, d'articles pirotècnics es faci en la llengua o llengües oficials de l'estat membre en què es comercialitza l'article pirotècnic (art. 10.1).

Quant als importadors, se'ls apliquen igualment les obligacions de naturalesa lingüística que s'han indicat per als fabricants pel que fa a les dades de contactes, instruccions i informació de seguretat o informació que l'autoritat competent els pugui exigir (art. 12, apartats 3, 4 i 9).

Pel que fa als distribuïdors, l'article 13.2 preveu que abans de comercialitzar un article pirotècnic, s'hagin d'assegurar, entre d'altres aspectes, que vagi acompanyat dels documents que es requereixen i de les instruccions i la informació relativa a la seguretat en una llengua fàcilment comprensible per als consumidors i altres usuaris finals de l'estat membre on el producte es comercialitzarà.

Finalment, l'article 18.2 de la directiva estableix que la declaració UE de conformitat s'haurà de traduir a la llengua o les llengües requerides per l'estat membre en què s'introdueixi en el mercat o es comercialitzi l'article.

[Reglament d'execució \(UE\) núm. 577/2013 de la Comissió, de 28 de juny de 2013, relatiu als models de documents per als desplaçaments sense ànim comercial de gossos, gats i fures, l'elaboració de llistes de tercers països i territoris i els requisits lingüístics, de format i de configuració de les declaracions per les quals es certifiqui el compliment de determinades condicions establertes en el Reglament \(UE\) núm. 576/2013 del Parlament Europeu i del Consell](#)

(DOUE núm. L 178, de 28.06.2013, pàg. 109)

El criteri lingüístic establert per aquest reglament amb relació a les llengües en les quals caldrà redactar els models de documents i declaracions que regula és el de la llengua oficial de l'estat membre, d'entrada o de sortida, segons els casos, i acompanyat en tots els supòsits de la seva traducció a l'anglès. Aquest criteri figura en diversos apartats del seu annex.

[Reglament \(UE\) núm. 603/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relatiu a la creació del sistema "Eurodac" per comparar les impressions dactilars per a l'aplicació efectiva del Reglament \(UE\) núm. 604/2013, pel qual s'estableixen els criteris i mecanismes de determinació de l'estat membre responsable de l'examen d'una sol·licitud de protecció internacional presentada en un dels estats membres per un nacional d'un tercer país o un apàtrida, i a les sol·licituds de comparació amb les dades d'Eurodac presentades pels serveis de seguretat dels estats membres i Europol a efectes d'aplicació de la llei, i pel qual es modifica el Reglament \(UE\) núm. 1077/2011, pel qual es crea una Agència europea per a la gestió operativa de sistemes informàtics de gran magnitud en l'espai de llibertat, seguretat i justícia \(refosa\)](#)

(DOUE núm. L180, de 29.6.2013, pàg.1)

L'article 29 del reglament assenyala que les persones que són objecte d'alguna de les situacions de fet a les quals s'aplica tenen dret a ser informades per l'estat membre d'origen de les diverses circumstàncies que l'afecten, per escrit i, quan resulti necessari, oralment, en una llengua que entenguin o que se suposi raonablement que entenguin. Alguns aspectes d'aquesta informació, a més, haurà d'estar continguda en un fullletó imprès.

[Reglament \(UE\) núm. 604 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, pel qual s'estableixen els criteris i mecanismes de determinació de l'estat membre responsable de l'examen d'una sol·licitud de protecció internacional presentada en un dels estats membres per un nacional d'un tercer país o un apàtrida](#)

(DOUE núm. L180, de 29.6.2013, pàg. 31)

Els articles 4, 5 i 26 del reglament, dedicats respectivament al dret a la informació, a l'entrevista personal i a la notificació de la decisió de trasllat de les persones a les quals s'apliquen les seves disposicions, preveuen, en tots tres supòsits, que siguin informades, entrevistades i notificades per l'autoritat competent en una llengua que comprenguin o que raonablement es cregui que poden comprendre i, en el cas de l'entrevista, a més, en la que puguin expressar-se.

[Directiva 2013/32/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre procediments comuns per concedir o retirar la protecció internacional](#)

(DOUE núm. L180, de 29.6.2013, pàg. 60)

Les disposicions de la directiva preveuen de manera molt específica el dret de les persones necessitades de protecció internacional a ser informades en els moments decisius del procediment en una llengua que entenguin o raonablement es pugui suposar que entenen. Aquest és el cas de la informació sobre la tramitació del seu procediment, en especial del resultat de la resolució de l'autoritat que hagi de decidir sobre el seu expedient (art. 12.1, apartats a i f), de l'entrevista personal (art. 15. 3.c) i del reconeixement mèdic (art. 25.5.a).

D'altra banda, l'article 38.3 de la directiva també preveu la possibilitat que els estats membres que, finalment i per diverses i justificades raons, no hagin estudiat el contingut de la sol·licitud de protecció i prevegin enviar l'expedient a les autoritats dels denominats països tercers, lliurin un document al sol·licitant en el qual s'informi les autoritats d'aquest tercer país i en la llengua d'aquest tercer país, dels motius d'aquesta decisió.

[Directiva 2013/33/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, per la qual s'aproven normes per a l'acollida dels sol·licitants de protecció internacional \(text refós\)](#)

(DOUE núm. L180, de 29.6.2013, pàg. 96)

L'article 5 de la directiva es refereix a les disposicions generals relatives a la informació que s'ha de proporcionar a les persones que sol·liciten la protecció internacional. En el seu apartat 2 s'indica que aquesta informació es comuniqui per escrit i en una llengua que els sol·licitants compreguin o sigui raonable que compreguin. Igualment, en el cas dels sol·licitants internats hauran de ser informats també en aquests termes respecte de les raons en els quals es basa el seu internament i dels procediments establerts en el dret nacional per impugnar l'ordre d'internament i de la possibilitat de sol·licitar representació legal i assistència jurídica gratuïtes. Finalment, també en relació amb les condicions d'internament, l'article 10.5 de la directiva preveu que els estats membres garanteixin que els sol·licitants internats rebin sistemàticament informació amb explicacions sobre les normes aplicables en el centre i sobre els seus drets i obligacions en una llengua que compreguin o que sigui raonable pensar que comprenen.

[Reglament \(UE\) núm. 606/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, relatiu al reconeixement mutu de mesures de protecció en matèria civil](#)

(DOUE núm. L 181, de 29.6.2013, pàg. 4)

D'acord amb el que estableixen els articles 16.1 i 18.1.b del reglament, quan aquest exigeixi una transcripció o una traducció, s'haurà de fer en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat membre requerit o en qualsevol altra llengua oficial de les institucions de la Unió que aquest estat membre hagi indicat que pot acceptar.

[Reglament \(UE\) núm. 610/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, pel qual es modifica el Reglament \(CE\) núm. 562/2006 del Parlament Europeu i del Consell, pel que s'estableix un Codi comunitari de normes per al creuament de persones per les fronteres \(Codi de fronteres Schengen\), el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, els Reglaments del Consell \(CE\) núm. 1683/95 i \(CE\) núm. 539/2001 i els Reglaments del Parlament Europeu i del Consell \(CE\) núm. 767/2008 i \(CE\) núm. 810/2009](#)

(DOUE núm. L 182, de 29.6.2013, pàg. 1)

El primer apartat del paràgraf 5 de l'article 7 del Reglament (CE) núm. 562/2006, tal com resulta de la modificació introduïda pel present reglament, disposa que els nacionals de països tercers subjectes a inspecció han de rebre informació per escrit en una llengua que compreguin o que sigui raonable pensar que comprenen.

Aquesta fórmula simplifica la redacció anterior de l'article que relacionava aquest requisit lingüístic amb el caràcter oficial de les llengües de la Unió i dels estats membres o fronterers implicats en el procediment.

No sofreix cap modificació, en canvi, la disposició del Reglament (CE) núm. 562/2006 (article 9.2.b darrer paràgraf) que, en relació amb les indicacions dels senyals que s'hauran d'utilitzar per separar les diferents modalitats de passos fronterers, indica que es podran fer en la llengua o llengües que cada estat membre consideri oportunes.

[Directiva 2013/34/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els estats financers anuals, els estats financers consolidats i altres informes afins de certs tipus d'empreses, per la qual es modifica la Directiva 2006/43/CE del Parlament Europeu i del Consell i es deroguen les Directives 78/660/CEE i 83/349/CEE del Consell](#)

(DOUE núm. L 182, de 29.6.2013, pàg. 19)

L'article 23.4 c de la directiva estableix la possibilitat que, respecte a les diverses situacions que poden ocasionar-se en les relacions entre societats matrius i empreses filials dintre d'un context transfronterer, un estat membre pugui exigir que la publicitat dels documents relatius als estats financers consolidats, l'informe de gestió consolidat i l'informe d'auditoria es realitzi en la seva llengua oficial i per mitjà d'una traducció jurada.

[Decisió de la Comissió, de 26 de maig de 2009, per la qual s'aproven, en nom de la Comunitat Europea, determinades modificacions de l'Anex V de l'Acord entre la Comunitat Europea i el Govern de Canadà sobre mesures sanitàries per protegir la salut pública i la sanitat animal en el comerç d'animals vius i de productes d'origen animal](#)

(DOUE núm. L 201, de 26.7.2013, pàg. 66)

En el seu Annex, els representants de la Comunitat Europea i del Govern del Canadà estableixen que la Nota d'intercanvi de l'Acord i els seus apèndixs són autèntics en les llengües anglesa i francesa.

[Decisió del Consell i dels Representants dels Governes dels Estats membres reunits en el Consell, de 20 de desembre de 2012, relativa a la signatura, en nom de la Unió Europea, i l'aplicació provisional de l'Acord euromediterrani d'aviació entre la Unió Europea i els seus Estats membres, d'una banda, i el Govern de l'Estat d'Israel, de l'altra.](#)

(DOUE, núm. L. 208, de 2.8.2013, pàg. 1)

L'article 30 de l'Acord, relatiu a la seva aplicació i entrada en vigor, disposa que el seu text està redactat i es considera autèntic en la llengua hebrea i en totes les llengües oficials de la Unió, llevat de l'irlandès i el croata [en aquest darrer cas per raó de la data de la signatura, anterior a l'adhesió de la República de Croàcia a la Unió Europea].

[Reglament Delegat \(UE\) núm. 886/2013 de la Comissió, de 15 de maig de 2013, que complementa la Directiva 2010/40/UE del Parlament Europeu i del Consell en allò que fa a les dades i procediments per facilitar, quan sigui possible, informació mínima universal sobre el trànsit en relació amb la seguretat viària, amb caràcter gratuït per a l'usuari.](#)

(DOUE núm. L 247, de 18.9.2013, pàg. 6)

L'article 14 del reglament assenyala que els gestors de la xarxa viària i els proveïdors de serveis, tant públics com privats, han de tenir com a objectiu harmonitzar la presentació del contingut de la informació que es facilita als usuaris amb independència de quina sigui la llengua de comunicació. Aquesta consideració no es troba posteriorment desenvolupada en la part dispositiva del reglament pel que fa a l'aspecte estrictament lingüístic.

[Reglament d'Execució \(UE\) núm. 1269/2013 de la Comissió, de 5 de desembre de 2013, pel qual es modifica el Reglament \(CE\) núm. 802/2004, pel qual s'aplica el Reglament \(CE\) núm. 139/2004 del Consell sobre el control de les concentracions entre empreses](#)

(DOUE núm. L 336, de 14.12.2013, pag. 1)

Els annexos I i II del reglament fan referència als formularis (ordinari, en el cas de l'annex I, i abreujat, en el cas de l'annex II) de notificació de les operacions de concentració. En ambdós supòsits, els apartats 1.5 i 1.7 assenyalen, de manera idèntica, que la notificació es redactarà en una de les llengües oficials de la Unió Europea. Aquesta llengua serà considerada llengua de procediment per totes les parts notificadores. També s'hi preveu que quan les notificacions es facin en una llengua oficial d'un estat de l'AELC que no sigui una llengua oficial de la Unió, s'adjuntarà una traducció en una llengua oficial de la Unió. D'altra banda, els mateixos punts esmentats indiquen que els documents acreditatius que s'hagin d'incorporar a l'expedient es presentaran en la seva llengua original, per bé que si aquesta no és una llengua oficial de la Unió s'hauran de traduir a la llengua de procediment.

Pel que fa a la presentació d'escrits motivats, l'annex III del reglament, concretament en el seu punt 1.4 en detalla els aspectes lingüístics. Així, s'hi preveu que s'hauran d'omplir en una de les llengües oficials de la Unió, la qual tindrà la consideració de llengua de procediment per a totes les parts remetents. Igualment com en els supòsits anteriors, els documents acreditatius que figurin en l'expedient s'hauran de presentar en llengua original i, per al supòsit que aquesta no tingui la consideració de llengua oficial de la Unió, s'hauran de traduir a una d'elles.

[Directiva 2013/53/UE del Parlament Europeu i del Consell de 20 de novembre de 2013 relativa a les embarcacions d'esbarjo i a les motos aquàtiques, i per la qual es deroga la Directiva 94/25/CE](#)

(DOUE núm. L 354, de 28.12.2013, pàg. 90)

Els articles 7, 9 i 10 de la directiva, que es refereixen, respectivament, a les obligacions dels fabricants, dels importadors i dels distribuïdors contenen, entre d'altres aspectes, disposicions de caràcter lingüístic.

Així, pel que fa als fabricants, l'article 7 disposa que hauran de garantir que el producte vagi acompanyat de les instruccions i de la informació relativa a la seguretat en el manual d'instruccions en una o més llengües que puguin ser fàcilment comprensibles per als consumidors segons el que decideixi l'Estat membre de què es tracti. Igualment hauran de facilitar a les autoritats nacionals competents tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat d'un producte en una llengua que aquestes autoritats puguin comprendre fàcilment.

En termes similars, els articles 9 i 10 determinen, respectivament per als importadors i els distribuïdors, que hauran d'assegurar que tota la informació i la documentació relativa a les instruccions i a la seguretat del producte que pretenen importar o distribuir estigui en una o més llengües que puguin ser comprensibles per als consumidors i altres usuaris de l'estat membre on es comercialitzi el producte.

D'altra banda, l'article 15 de la directiva assenjala que la declaració UE de conformitat s'haurà de traduir a la llengua o a les llengües exigides per l'estat membre en el qual el producte es comercialitzi i o es posi en servei. Aquesta mateixa obligació afectarà igualment a la declaració del fabricant o l'importador establerta en l'annex III per a les embarcacions semiacabades.

[Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell de 20 de novembre de 2013 per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE relativa al reconeixement de qualificacions professionals i el Reglament \(UE\) núm. 1024/2012 relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'Informació del Mercat Interior \("Reglament IMI"\)](#)

(DOUE núm. L 354, de 28.12.2013, pàg. 132)

Entre les modificacions introduïdes per la nova directiva en la Directiva 2005/36, cal assenyalar la que es conté en l'apartat 41, relativa a l'article 53, dedicat als coneixement lingüístics. En la seva redacció anterior, aquest article indicava, en un únic apartat, que els professionals que gaudissin del reconeixement de qualificacions professionals haurien de posseir els coneixements lingüístics necessaris per exercir la professió en l'estat membre d'acollida.

La nova directiva manté, en l'articulat de l'article 53, aquest mateix apartat en termes idèntics, però a continuació en precisa el contingut en tres nous apartats. Aquest desenvolupament se centra en el control que els estats membres podran fer d'aquesta exigència lingüística, d'acord amb el qual els estats només podran assegurar que els coneixements exigits es limitin al d'una llengua oficial de l'estat membre d'acollida, o

d'una llengua administrativa de l'estat membre d'acollida, sempre que aquesta última sigui també una llengua oficial de la Unió.

En aquest punt cal dir que l'article 26 de la nova directiva assenyala que aquesta obligació no significa que l'estat membre d'acollida no pugui animar els professionals a adquirir una altra llengua posteriorment, en el cas que sigui necessari, per continuar l'exercici de la seva activitat professional.

D'altra banda, el darrer apartat d'aquest nou article 53 precisa que el control esmentat haurà de ser proporcionat a l'activitat exercida i que el professional afectat podrà interposar un recurs contra aquest control d'acord amb el dret intern de l'estat membre d'acollida.

Finalment, la nova redacció de l'article 57 de la directiva preveu, amb relació a la qüestió de les finestretes úniques d'informació, que els estats membres i la Comissió Europea adoptaran mesures perquè la informació més rellevant que contenen estigui en d'altres llengües oficials de la Unió, a part de la llengua oficial de l'estat membre; això sense perjudici de la legislació dels estats membres relativa al règim lingüístic en el seu territori.

Cal anotar també que en aquest cas l'expressió «llengua administrativa de l'estat membre» és el primer cop que apareix en una disposició d'aquestes característiques.